

سلسلہ القادۃ والفتحون

زنجیرہی ژیانی پیاوہ گہورہکانی میژووی
ئیسلامی لہ جہنگ و جیہاد و رزگار کردنی خاکى موسولمانان

ملك المثلثین

یولائف بن تاشفین

پیشہوا و رزگاری خوازی موسولمان لہ مه غریبہوہ بو ٹہندہ لوس
و سہر کردہی دہولہتی (المرباطین) و تیکوشہری سہدہی (10) ی زانیینی

تامادہ کردن و وہرگیرانی

سیمام عبداللہ

زنجیره‌ی سهرمه‌شق و پیشه‌نگانی

کاروانی جیهادوو رزگاری (۱)

پادشای ده‌مکداران

(ملک الملمین)

یوسفی کورپی تاشفین

پیشه‌واو رزگاری خوازی موسولمان له مه‌غریبه‌وه بو نه‌نده‌لوس
سهرکرده‌ی ده‌لته‌تی (المربطین) و تیکوشهری سه‌ده‌ی ده‌یه‌می ی زانیینی

ناماده‌کردنی

نیمام عبدالله

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، اللهم لا سهل إلا ما جعلته سهلا وأنت تجعل الحزن إذا شئت سهلا.
أما بعد:

ناوی (یوسف کوری تاشفین ئەلمتونی) یه، ناسراو به (أبو يعقوب)، سولتانی مه غریبی سهرو، وه یه کهم کهس بوو که ناز ناوی (امیر المسلمین) ی پیدرا .

له صه حرای مه غریب له دایک بووه، وه کورپه مامی که ناوی (ابو بکر بن عمر ئەلمتونی) بوو، ئیماره ی (البربر) ی بهرپوه دهبرد، که ته واوی شیخ و ره ئیس عه شیره ته کانی (مرا بگین) به یعت یان پیدابوو، بهم جووره زور به هیز بوو بوو، وه دهستی گرت به سه ر شاری (فاس) دا، پاشان پرووی کرده مه غریب، وه له سائی (465) ی هجریدا شاری (مه راکیش) ی بنیات نا.

وه له سائی (475) ی هجریدا (المعتمد بن عباد) خو ی ناماده کرد بو شهرو کوشتاری (ئیفرنج) هکان، له (ئیشبیلیه) له ولاتی (ئه نده لوس)، به سوپایه کی زوره وه هیز شی برده سه ر (ئیفرنج) هکان، و به سه ر یاندا سه ر کهوت له ناوچه ی (الزلاقه) له سائی (479) ی هجری، پاشان دهستی گرد به سه ر ته واوی ناوچه کانی دیکه ی ولاتی (ئه نده لوس)، بهم جووره ده سه لاتی بلاو بوویه وه بو مه غریبی ناوه راست و سهرو و جه زیره ی ئەنده لوس.

وه له م کتیبه دا هه موو ئەوشتانه ده زانین له باره ی ئەمیری موسولمانان و، ده سه لاتی داری مه غریب ، یوسف بن تاشفین، رحمه الله.

له یه مه نه وه .. بۆ مه غریب

کاتیک ئایینی ئیسلام له جهزیره ی عه ره بیدا بۆ بوویه وه، هۆزه کانی (حمیر) له ناوچه ی یه مه ن چوونه ناو ئایینی ئیسلامه وه، وه هۆزی (متونه) ش یه کیک بوون له وه هۆزانه، وه له زه مانى ئه بو به کری صدیق (خوای ئی رازی بیّت)، سه ره تاي فتوحاته ئیسلامی یه کان دهستی پیکرد، که له سه ره تادا له ناوچه ی یان ناحیه ی (شام) هوه بوو، که هه موو هۆزه کانی (حمیر) ی یه مه نی به ژداری ئه وه فتوحاتانه بوون، وه ئه م فتوحاته بۆ بوویه وه هه تا ته واوی خاکی (شام) رزگار کرا، وه له سه رده می (الفاروق) عومه ری کوری خه تاب (خوای ئی رازی بیّت)، عه مروی کوری عاص ویستی خاکی (میسر) رزگار بکات، وه ئیما می عومه ر به مه رازی بوو، وه پشت گیری عه مروی کرد، به م جوړه عه مروی کوری عاص به سوپایه کی زۆره وه له خاکی (شام) هوه به ری که وت به ره وه خاکی (میسر)، وه هۆزه کانی (حمیر) یش له گه ئیدا به ژدار بوون، وه به رده وام بوو له شه ر کردن دژی رۆمه کان، هه تا خاکی (میسر) ی رزگار کرد، وه هه ندیک ولاتی دیکه له باکوری ئه فریقیا، وه ک ولاتی (سودان).

له دایک بوون و گه وره بوون

له سه حرانی باشوری مه غریب هۆزیک هه بوو به ناوی (المتونه)، که پیاو چاکیک و چاو نه ترسیک یان تیدا بوو به ناوی (تاشفین بن ابراهیم)، که خوای گه وره کوپیک ییدا به ناوی (یوسف)، ئه مه ش له سانی (410) ی هجری به رامبه ر به (1019) ی زایینی بوو.

یوسف کوری تاشفین مندائیکی ئه سمه ر پیست بوو، له ش و لاریکی نه حیف و لاوازی هه بوو، هه ر له مندایی یه وه له سه ر سوار چاکی و ئازایه تی په روه ردا کرابوو، وه فیتری نوسین و خویندنه وه بوو بوو، وه ئیسلامی زۆر خو ش ده ویست، وه به رده وام پی و ابوو که هه ر ئیسلامه دینی هه ق و ده بیّت هه موو دونیا شوینی بکه ویت.

کاتیک یوسف کوری تاشفین بوویه گه نجیکی پیگه یشتوو، شمشیری هه لگرت و، رۆشت بۆ به ژداری کردن له گه ل هۆزه که ی بۆ شه رو کوشتار دژی ئه وه هۆزانه ی دژی ئیسلام ده وه ستانه وه، وه شه رو کوشتاری ئه وه که سانه ی که دارو به ردو بتیان ده په رست، له باشوری مه غریب، به م جوړه هۆزی (المتونه) بوونه ده سه لات دارترین هۆز له ناو هه موو هۆزه کانی دیکه دا .

پیشه‌وای دهمامکداران (المثمین)

کاتیك (یوسف بن تاشفین) تهمه‌نی بوو (37) ساڼ، که ئه‌مه به‌رامبهر بوو به ساڼی (447) هجری، پیاوئیکي زانا و شاره‌زا له نایینی ئیسلام به ناوی (عبدالله کوری یاسین) هه‌ستا به دروست کردنی رټکخراوئیک له خه‌ئکی، که ئامانج و مه‌به‌ست یان بریتیی بوو له فه‌رمان کردن به چاکه (الامر بالمعروف)، و رټگری کردن له خراپه (والنهی عن المنکر)، و بلاو کردنه‌وهی زانسته ئیسلامی یه‌کان، وه (یه‌حیا)ی کوری (عومه‌ر) سه‌رۆکی هۆزی (المتونه) چوو ه پآل (عبدالله ی کوری یاسین)ی فه‌قیه‌وه، به‌م جوړه ئه‌ندامه‌کانی ئه‌م رټکخراوه زیادی کرد هه‌تا گه‌یشته نزیکه‌ی زیاتر له (1000) پیاو، وه (یه‌حیا) هه‌ستا به بنیات نانی ده‌ولته‌تی (المرابطین)، که پیاو ده‌ووتن: (المثمین)، چونکه ئه‌وان په‌رچه یان قوماشیان ده‌گرت به دهم و چاو (پوخسار)یاندا ...

به‌م جوړه (یه‌حیا)ی کوری عومه‌ری ئه‌لمتونی) توانی خه‌ئکئیکي زور کوډکاته‌وه، وه هه‌تا ده‌هات ده‌ستیان ده‌گرت به‌سه‌ر و لاتانی ده‌ورو به‌ری مه‌غرییدا، وه زانسته ئیسلامی یه‌کانیان بلاو ده‌کرده‌وه، وه شه‌رو کوشتاری دارو بت په‌رسته‌کانیان ده‌کرد، وه له‌م کاته‌دا (یوسف بن تاشفین) یه‌کئیک بوو له قاده‌گه‌وره دئسۆزه‌کانی ئه‌و رټکخراوه ...

وه له ساڼی (448)ی هجریدا، (یه‌حیا)ی کوری عومه‌ری ئه‌لمتونی) گیانی له ده‌ستدا، وه پاش خۆی (ئه‌بو به‌کر)ی برای بووه جیگری یه‌حیا)ی برای، که ئه‌بو به‌کر زور ئازاتر و پیداگر تریوو له براکه‌ی، به‌ئ ئه‌وه‌بوو توانی ده‌ولته‌تی (المثمین) له خاکی مه‌غریب بیات به‌رئوه، وه توانیان رایه‌ی ئیسلام و یه‌کتاپه‌رستی به‌رز رابگرن، وه توانیان ده‌ست بگرن به زورئیک له و لاتانی (سه‌لجماسه) و (وسو) و غه‌یری ئه‌وانیش، وه توانیان خه‌ئکئیکي زوریان ئی بکوژن و له‌ناو به‌رن .

وه له ساڼی (461)ی هجری و (1068)ی زایینی دا، شه‌رئیکي گه‌وره له نیوان (المثمین) و (برغواکه) ه مه‌غریبی یه‌کاندا هه‌ئگی‌رسا، وه له‌م شه‌ره‌دا (عبدالله ی کوری یاسین) کوژرا، له‌گه‌ئ

ئەمەشدا (المثمین)ەکان سەرکەوتن بە قیادە و پێشەوایەتی (بکر بن عمر)، وە ئەبو بەکر بەتەنھا خۆی مایەو، وە (یوسف بن تاشفین) کە کورە مامی بوو، واتە ئامۆزای بوو، کردی یە پێشەوای (المثمین)ەکان، ئیتر بەم جۆرە بۆخۆی دەرچوو بۆ شەرو کوشتاری بت پەرستەکان، لە باشوری مەغریب، بۆ لەناو بردن و بن بڕ کردنی فیتنە و ئاشوبیان

وە یوسف بن تاشفین چەند سیفاتیکێ تیدا بوو، کە بەهۆیەو لەناو خەڵکیدا خۆشەویست بوو، لەوانە کەسێکی زیرەک و ھۆشیار بوو، وە کەسێکی حازیم و دووربین و ئازا بوو، وە توانا و لێھاتووویبەکی بەرچاوی ھەبوو لە پێشەوایەتی و سەرکردایەتی، بەم جۆرە خەڵکی لەدەوری کۆبۆنەو و خۆشیان ویست و پشت گیری و گوێرایەتی یان کرد ...

دەسەلاتدار و سولتانی مەغریب

لە ساڵی (463)ی ھجریدا (ئەبو بەکر بن عمر المتونی) گەرایەو بۆ باشور، وە سەرکەوت بەسەر بت پەرستەکاندا، وە فیتنە و ئاشوبی شێرک و کوفری دانیشتوانی باشوری مەغریبی بنە بڕکرد، بەلام ببینی یوسف بن تاشفین لەناو خەڵک و سوپادا جینگە و مەکانەتیکێ بەرز و تاییبەتی خۆی ھەیە، وە ببینی یوسف بن تاشفین توانا و لێھاتوی یەکی جیاوازی ھەیە بۆ بەرپۆھە بردنی کردەو و سیاسی و عەسکەری یەکان، وە کەسێکی کار بەجێ یە بۆ مەصالیح و بەرژەوھەندی یەکانی وڵاتەکە، وە کەسێکی خاوەن بریار و عەزیمەتە، بۆیە ئەبو بەکر ئامۆزای بەرھەمی دەستی لە دەسەلات و سولتە کیشایەو، وە یوسف بن تاشفینی بە رەسمی کردە جینگری خۆی، وە بەم جۆرە یوسف بن تاشفین بوویە پاشا و پێشەوای دەولەتی (المرابطین) لە خاکی مەغریب.

یوسف بن تاشفین لەناو شوپین کەوتووەکانی بە ئازا و شەجاعت ناسرابوو، ھەر وەک چۆن داد گەرو عادل بوو، بەم جۆرە سوپاکە ی زۆر بوو، وە ھەتا دەھات پاشا و مەلیکەکانی دەورو بەری ترسیان لێ زیاتر دەبوو، چونکە یوسف بن تاشفین کەسێکی زیرەک و لێھاتوو بوو، وە بەردەوام لە وتارو خوتبەکانیدا باسی لەو دەکرد کە ئەو شوپین کەوتە خەلیفە موسولمانانی عەباسی یە لە پۆژ ھەلات، وە باسی خەلیفە عەباسی دەکردو بەردەوام دوعای خیری بۆ دەکرد لەسەر مینبەر و لە وتارەکانیدا .

یوسف بن تاشفین لەکاتی دەسەلات دارێتیدا ھەستا بە کۆمەڵیک پڕۆژە و کاری گەورە و گرنگ، لەوانە ھەستا بە بنیات نانی شاری (مەراکیش) لە ساڵی (465)ی ھجریدا، وە شوپینەکە ی

کرده نزیکی دەریا، وه ههروهها شاری (تاجره)ی بنیات نا، که شاریکی بچوکه له دهشتی (تلمسان) بوو له مه‌غریب.

وه یوسف بن تاشفین شاری (مه‌راکیش)ی کرده پایته‌ختی ده‌وله‌ته‌که‌ی، هه‌تا بیکاته مه‌رکه‌زی ده‌رچوون و نینتلاقی یه‌کتاپه‌رستی و کو کردنه‌وه‌ی هه‌موو هۆزه‌کان، له نه‌وسه‌ری رۆژئاواوه، له ژیرکیزی خۆیدا، به مه‌به‌ست و نیازی ده‌وله‌تیکی به‌هیز و ده‌سه‌لات .

به‌م جوړه یوسف بن تاشفین هه‌ستا پښه‌ستی که‌شتی که‌لیکی ده‌ریای گه‌وره، که یارمه‌تی بدات له خستنه‌ پائی ناوچه شاخوی یه‌کان له‌سه‌ر ته‌نگایی شاخی (طارق)، هه‌تا به‌هویه‌وه ناوه‌راستی مه‌غریبی بۆ نزیکی بیته‌وه، هه‌تا به‌و جوړه ته‌واوی هه‌موو مه‌غریب بیته‌ ژیر چنگ و ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه...

وه یوسف بن تاشفین هه‌ستا به دروست کردنی په‌یوه‌ندی سیاسی له‌گه‌ل دراوسێکانیدا له فه‌رمان ره‌واکانی رۆژئاواو رۆژه‌له‌لات، وه کوومه‌لیک که‌سی له‌ده‌وری خۆی دانا، که هه‌له‌ده‌ستان به راپه‌راندنی کارو باری ده‌وله‌ت، وه ده‌وله‌ته‌که‌ی بویه وینه‌ی ده‌سه‌لاتیکی پاشایه‌تی ...

به‌ری که‌وتن به‌ره‌و نه‌نده‌لوس

له کاتیکیدا که یوسف بن تاشفین توانی هه‌موو خاکی مه‌غریب یه‌ک بخت، وه رایه‌ی ئیسلام سه‌ربخت تییدا، وه هیز و ده‌سه‌لاتی دین ده‌ربخت، له‌هه‌مان کاتدا خاکی نه‌نده‌لوس له‌لایه‌کی تره‌وه له ده‌ریای ناوه‌راسته‌وه، به‌ته‌واوه‌تی پیچه‌وانه‌ی ئەم حاله‌ی خاکی مه‌غریب بوو، وه ده‌ینالاند به‌ ده‌ست لاوازی و سته‌مه‌وه، وه له‌لایه‌ن پاشای ئەو هۆزانه‌وه فه‌رمان ره‌واپی ده‌کرا، که پروبه‌پوی مه‌ترسی داگیر کاری رۆمه‌کان ببونه‌وه، وه ده‌یان نالاند به‌ده‌ست ده‌سه‌لاتی سته‌م کارانه‌ی پاشاکیان و داواکاری یه‌کانیان له‌لایه‌ن پاشا کانیانه‌وه له‌و شتانه‌ی که ده‌سه‌لاتیان نییه له باره‌یه‌وه، وه له ته‌واوی ئەو ماوه‌دا له خاکی نه‌نده‌لوس که‌سیک نه‌هات که ریزه‌کان کو بکاته‌وه له ژیر یه‌ک رایه‌دا، وه هه‌موو ده‌سته‌یه‌ک ده‌ستیان گرتبوو به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌کدا، وه به‌م جوړه هه‌موو ده‌سته و حیزبیک به‌خۆی خۆش به‌خت بوو بوو، وه هیچ شتیکی لایان گرنگ نه‌بوو جگه له خۆشی و ره‌غه‌باتی ژبانی خۆیان نه‌بیته .

وه یوسف بن تاشفین هه‌موو کات به‌رده‌وام به‌ چاوی بی‌تاقه‌تی و حه‌زینه‌وه سه‌یری خاکی نه‌نده‌لوسی ده‌کرد، وه زۆر به‌ ئەسه‌فه‌وه بوو له‌وه‌ی موسوڵمانان به‌سه‌ریان هاتوو له خاکی نه‌نده‌لوس، وه به‌رده‌وام بی‌ری ده‌کرده‌وه له حائی ئیسلام له‌و ولاته‌دا، له‌وه‌ی خاچ په‌رسته‌کان پښ

یان دهکهن، وه پرووی دهکرده خوی گهوره به پارانهوه، وه داوای نه صرو سهرکهوتنی دهکرد لی، وه داوای دهکرد نیسلام به هیژو شهوکهوتهوه بگه پتتهوه بو خاکی نه ندهلوس، خو نه گه رکه سیك قسه ی له گه لدا بکردایه له باره ی خاکی (نه ندهلوس) هوه دهیووت: من یه که م کهس ده بم بو سهرخستنی نه م دینه لهو خاکه، وه هیچ کهس هه ئناسیت به م کاره جگه له خو م ...

نهوه بوو له سائی (475) ی هجریدا، مه جالیکی زیپین هه لکهوت بو یوسف بن تاشفین، که هه ستیت به جیگه یاندنی نهو شته ی که به ردهوام ئاواتی بو دهخواست، کاتیک کاربه دهست و فه رمان رهواکانی نه ندهلوس هاتن و په نایان برد بو یوسف که رزگاریان بکات له خاچ په رسته کان، بهوه ی که خاچ په رسته کان سوپایه کی زوریان به چهک و جبه خانه یه کی زوره وه ئاماده کردوه بو هیژو کردنه سهر خاکی نه ندهلوس و، له ناو بردنی موسوئمانه کان، وه یه که م پیشه وا که په نای برد بو یوسف (المعتمد بن عباد) پیشه وای (ئیشبیلیه) بوو، وه یوسف زور باش گرنگی شاری (ئیشبیلیه) ی دهزانی، به نیه سبهت موسوئمانه کانه وه، چونکه گه وره ترین شاری نه ندهلوس بوو، ده که ویتته سهر پوبه ریکی زور له خاکی نه ندهلوس، وه (15) ده رگای هه یه، وه نزیکه له ده ریاوه، کاتیک یوسف بینی (المعتمد بن عباد) هانای بو هیناوه، خیرا چوو به دهم داواکه یه وه، وه سوپایه کی زور و به هیژی بو ئاماده کرد، وه که شتی گه لیک گه وره ی ریک خست، وه به ری کهوت هه تا گه یشته ده ریا، وه پیش نه وه ی بگات به ده ریا دهستی به رز کرده وه پروو و ئاسمان، وه پارایه وه له خوی گه وره به مه: ((اللهم إن كنت تعلم أن فی جوزنا (أي اجتياز البحر) هذا خیرا للمسلمین فسهل علینا جواز هذا البحر، وإن کان غیر ذلك فصعبه حتی لا أجوزه)).

پاشان یوسف بن تاشفین فه رمانی کرد به په رینه وه ی سهر بازه کانی به ناو پرووباری ده ریا ی ناوه راستدا به رهو خاکی نه ندهلوس له سهر به ره که تی خوی گه وره.

جهنگی (الزلاقه)

یوسف بن تاشفین به خو ی و سوپا و که شتی گه له که وه دابه زی یه ناو خاکی نه ندهلوس، وه سوپای موسوئمانان له خاکی نه ندهلوس چونه پال ریزی سوپای یوسفه وه، وه سوپای (نه صارا) خاچ په رسته کان له کومه لیک زور گه وره دا کوبونه وه له ژیر پیشه وایه تی (الفونسو السادس) فونسوی شه شه م، وه به ته واوه تی له سهر گرتنی شاری (ئیشبیلیه) پیگیر بیوون ...

وه سوپای موسوئمان به پیشه وایه تی یوسف بن تاشفین که و تنه جو له، وه گه یشتن به سوپای خاچ په رسته کان به پیشه وایه تی (فونسوی شه شه م)، له شوینیک که پیمان دهوت:

(الزلاقه)، نزیك شاری (قرطبه)، ئەمەش لە ساڵی (480) ی هجری بەرامبەر بە (1087) ی زایینی بوو، لەم شوێنەدا جەنگ و کوشتار لە نیوان هەردوو سوپاکەدا هەلگیرسا، سوپای ئیمان و سوپای کوفر، کە شەرپێکی زۆر قورس و خویناوی بوو، کە موسوڵمانان گیان و نەفسی خۆیان کردە فیداو قوربانی دینی خوای گەورە و بەرز گرتنی رایە و کەلیمە ی خوای گەورە، وە جەنگ و کوشتارە کە چەند رۆژێک درێژە ی کیشا، هەتا سەرکەوتنی خوای دابەزی بۆ سەر موسوڵمانەکان، وە خاچ پەرستەکان بە خۆیان و چەك و جبه خانەیانەو تێك و پێك شکان، وە یوسف بن تاشفین و سوپاکە ی سەرکەوتن سەرکەوتنیکی بێ وینە، وە شەو کەوت و قوووتی خاچ پەرستەکان تێك شکا، تێك شکانیکی زۆر گەورە، وە ئیمان دارەکان زۆر دڵ خۆش بوون بە نەصرو سەرکەوتنی یان لەلایەن خوای گەورەو بەسەر خاچ پەرستەکاندا، وە دوا ی ئەمە، یوسف بن تاشفین خاکی مەغریب و ئەندەلوسی یەك خست و کردنی یە ژێر پێشەوا یەتی و فەرمانی تایبەتی خۆیەو ...

پێشەوا و ئەمیری موسوڵمانان

دوا ی رووداوە کە ی (الزلاقه)، یوسف بن تاشفین هەستا بە کۆمەڵێک کارو پرۆژە ی گەورە لە خاکی ئەندەلوس، وە تەواوی پاشاکانی ئەندەلوسی کۆکردەو، کە ژمارەیان (13) پاشا بوو، وە پێك هاتن و یەك کەوتن لەسەر ئەو ی کە بەیعت و پەیمان بەدن بە (یوسف بن تاشفین) بەو ی کە ئەمیر و پێشەوا یان بیئت، کاتێک شیخ و سەرۆک هۆزەکانی دەوڵەتی (المرابطين) لە مەغریب ئەمەیان بینی، ئەوانیش بەهەمان جۆر کۆبونەو لەلای، وە پێیان ووت تۆ خەلیفە ی خوای گەورە لە مەغریب و ئەندەلوس، وە زۆر لەو زباترت شایەنە کە پێت بڵەین ئەمیر، بەئکو بانگت دەکەین بە ئەمیرالموئمنین، واتە پێشەوا ی باوهر داران، یوسف ووتی: حاشا لله ئەگەر ناوم بنێن بەو ناو، کە بمرکەنە ریزی خەلیفەکانەو، وەمن پیاوی خەلیفە ی عەباسیم، وە بانگ خوازم لە مەغریب بۆی، پێیان ووت: دەبیئت ئیلا ناز ناویکی چاکت هەبیئت، یوسف ووتی: ئەگەر هەر پێداگری دەکەن با ئەمیری موسوڵمانان بیئت، واتە با ئەو ناز ناوم بیئت، ئەوانیش رازی بوون و هەموویان لەسەر ئەم ناو پێك هاتن ...

پاش ئەمە یوسف بن تاشفین هەستا بە دەرکردن و دروست کردنی دراو (السکه)، وە دیناریکی دروست کرد کە نەخشی (لا إله إلا الله محمد رسول الله) ی لەسەر کیشرا بوو، ئەمەش لەبەر بەرز راگرتنی، وە لە ژێرەو دا نوسیوی، (أَمِيرُ الْمُسْلِمِينَ يَوْسُفُ بْنُ تَاشْفِينِ)، وە لە ناوهراستدا نوسیوی [وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ] [العمران 85].

وه له روی ئه‌ودیوی پاره‌که نوسیوی: الامیر عبدالله أمير المؤمنين العباسی، وه له لیواره‌وه سأل و شوینی لیسانی پاره‌که‌ی نوسیوو ...

گی‌رانه‌وه‌ی ئه‌نده‌لوس

یوسف بن تاشفین زۆر پیداکر بوو له‌سه‌ر رزگار کردن و فه‌تجی خاکی ئه‌نده‌لوس، وه گی‌رانه‌وه‌ی ته‌واوی ناوچه‌کان بو ژیر پکینی ئیسلام جارێکی تر، وه‌ک چۆن له پێشتردا به‌و جووره بوو، وه پاش تیک شکانی (فونسوی شه‌شه‌م) له ناوچه‌ی (الزلاقه)، وه توانی تیک پزانی خاچ په‌رسته‌کان به‌ره‌و پرووی ئه‌نده‌لوس بوه‌ستیخی، برپاری رزگار کردنی ته‌واوی ناوچه‌کانی دیکه‌ی ئه‌نده‌لوسی دا، وه سه‌ره‌تا له (غه‌رناطه) وه ده‌ستی پیکرد، که شارێکی گه‌وره‌ی ئه‌نده‌لوسه، که سوپای ئیسلامی بو چووبو، وه له‌سه‌ر (غه‌رناطه) کو‌تا پاشای (صنهاجی) عبدالله بن بلکین مابویه‌وه، وه یوسف توانی (غه‌رناطه) بگریت و بچیتته‌ ناوی، وه (ابن بلکین) ی گرت و له‌گه‌ل خۆیدا گه‌رانده‌یه‌وه بو (مه‌راکیش) له مه‌غریب.

وه یوسف له په‌یوه‌ندی کردن به ئه‌نده‌لوسه‌وه مایه‌وه، وه سوپاکه‌ی له ژیر پێشه‌وایه‌تی (شیر بن ابی بکر) دا به‌پێ کرد، وه پێشه‌وا (شیر) سه‌ره‌تا ده‌ستی کرد به رزگار کردن و فه‌تجی ئیماراتی (ئه‌نده‌لوس) ی، وه ده‌ستی گرت به‌سه‌ر شاری (طرطوشه) ی رۆژه‌لاتی (قرطبه)، پاشان ده‌ستی گرت به‌سه‌ر شاری (شاطبه) پاشان شاری (دانیه) پاشان شاری (مرسیه) پاشان شاری (بطلیوس) وه جگه ئه‌وانیش، هه‌تا ده‌سه‌لاتی ته‌واوه‌تی له جه‌زیره‌دا سه‌پاند ...

خۆشه‌ویستی بۆ عیلم و عوله‌ماکان

یوسف بن تاشفین پیاویکی زۆر حه‌لیم و موته‌قی و، چاکه کار بوو، شوین که‌وتوان و ئەهلی عیلمی زۆر خۆش ده‌ویست، وه ده‌سه‌لاتی پیده‌دان له ولاته‌که‌یدا، وه زۆر پێزی ده‌گرتن، خۆ نه‌گه‌ر زانایه‌ک باسی شتیکی بۆ بکردایه زۆر به ترسه‌وه گوئیستی ده‌بوو، وه زۆر به شه‌وقه‌وه دئی ده‌داین

...

وه یه‌کیک له وه‌ه‌ئوستانه‌ی که لی‌بورده‌ی و گه‌وره‌ی و که‌ره‌می تیدا ده‌رکه‌وت، ئەوه‌یه که ده‌گێرنه‌وه که جارێک یان (سئ) پیاو کۆبونه‌وه، له‌ناو خۆیاندا وتیان: یه‌لا با ئاوات بخوازین، یه‌کیان ئاواتی ئەوه‌بوو که (هه‌زار) دیناری هه‌بیته‌ و توجاره‌تی پپوه بکات، وه ئەوی تریان ئاواتی ئەوه‌بوو که کار بکات بۆ پپشه‌وا‌ی موسو‌لمانان، وه ئەوی سڤه‌میان ئاواتی ئەوه‌بوو که (النفزاویه) بخوازیته‌ و بیته‌ ژنی، وه ئاشکرایه که (النفزاویه) خیزانی ئەمیری موسو‌لمانانه، واته (یوسف بن تاشفین)، که چاک تری‌ن و جوانترین ئافره‌ت بوو، وه نازناویکی گه‌وره‌ی هه‌بوو له ده‌وله‌تدا ...

ئهمه‌ گه‌یشته‌وه به یوسف بن تاشفین، ئەوه‌بوو ناردی به شوین ئەو (سئ) که‌سه‌دا، وه هاتن، ئەوه‌ی یه‌که‌میان هه‌زار دیناره‌که‌ی پپدا، ئەوه‌ی دووه‌میشیان کردیه کاربه‌ده‌ست لای خۆی و کارێکی دایه‌ ده‌ست، به‌لام به‌وه‌ی سڤه‌میانی ووت: ئەی نه‌زان (جاهل)، ئەو ئاواته‌ چی بوو که هه‌رگیز پپ ناگه‌یت؟ پاشان ناردی بۆلای خیزانه‌که‌ی (النفزاویه) بۆئه‌وه‌ی رای خۆی بدات له‌سه‌ری .

پاش ئەوه‌ی (النفزاویه) خیزانی ئەمیری موسو‌لمانان به‌مه‌ی زانی، فه‌رمانی کرد به‌ دروست کردنی خیمه‌یه‌ک، یان چادریک، وه پیاوه‌که‌ی (سئ) رۆژ تیدا هیشته‌وه، وه فه‌رمانی کرد هه‌ر (سئ) رۆژه‌که‌ یه‌ک جۆر خواردنی بۆ به‌رن، پاشا (سئ) رۆژه‌که‌ فه‌رمانی کرد که پیاوه‌که‌ به‌ینن بۆلای، پاش ئەوه‌ی هات و له‌به‌رده‌میدا وه‌ستا، (النفزاویه) پپ ووت: ئەم (سئ) رۆژه‌ چیت خوارد؟ ووتی: هه‌ر یه‌ک جۆر خواردن، ئەویش ووتی: ده‌بزانه هه‌موو ئافره‌ته‌کان یه‌ک شتن، پاشان پاره‌و پۆشاک پپدا و نازادی کرد ...

مردنی

ناز ناوی ئەمیری موسوئمانان (یوسف بن تاشفین) بە تەواوی لە مەغریبی ناوەراست و جەزیرە ئەندەلوس دا بۆ بویەو، وە زانایانی شەرق نازناوی خۆشەویستی یوسفیان بۆ ئەهلی عیلم بیستبوو، وە ئیمامی (ئەبو حامدی غەزالی) لە میصر، کاتیک نازناوی یوسفی بیست لەو سیفاتە چاکانە، وە مەیل و ویستی بۆ ئەهلی عیلم، برپاری دا بە سەردان کردنی بۆلای ...

وە گەشتە (ئەسکەندەری)یە، وە برپاری ئامادە کردنی هەموو پێداویستی یەکانی دا، بەلام پیش ئەوەی دەرچیت هەوایی مردنی ئەمیری موسوئمانان (یوسف بن تاشفین) ی پێگەشت، ئیتر ئەوە بوو (ئەبو حامدی غەزالی) گەرایەو و لە برپارەکە ی پەشیمان بوویەو...

وە مردنی ئەمیری موسوئمانان (یوسف بن تاشفین) لە سالی (498) ی هجری بەرامبەر بە (1104) ی زایینی بوو، بەهۆی توش بوونی بە نەخۆشی یەو، وە لە شاری (مەراکیش) لە مەغریب بەخاک سپێ درا، وە پۆژی مردنەکە ی تەمەنی (88) سال بوو، وە ماوەی دەسەلاتی (35) سالی خایاند، وە فەرمانی کرد پاش خۆی (علی) کوری ببیتە جیگری ...

خوای گەورە لە ئیمە و ئەمیری موسوئمانان (یوسف بن تاشفین) خۆش ببیت، وە پاداشتی بداتەو لەوەی بۆ ئیسلام و موسوئمانانی کرد چاک ترین پاداشت

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی الہ وصحبہ وسلم

مافی لەبەرگرتنەو و بۆلاوکردنەو ی بابەتەکانی پێگهی گزنگ پاریزراو
بۆ هەموو موسوئمانیک